

La Conquesta del Pol Sud

Horaris: de dimecres a dissabtes a les 22 h

Diumenges a les 19 h

El 24/12 i el 31/12/09 no hi ha funció!

Preu: 16 euros

Venda d'entrades a la taquilla de la sala,

Caixa Catalunya i Telentrada

Telèfon: 902 10 12 12

www.telentrada.com

Sala Beckett/

Obrador Internacional

de Dramatúrgia

Carrer Alegre de Dalt, 55 bis

08024 Barcelona

Telèfon: 93 284 53 12

Fax: 93 219 79 27

info@salabeckett.cat

www.salabeckett.cat

Metro: línia 4 (Joanic o Alfons X)

Autobusos més propers: 24, 31, 32, 39, 55,
74, 92, 114, 116

Parades de Bicicling més properes: plaça
Rovira, plaça Joanic, carrer Secretari Coloma
(entre carrers Providència i Legalitat) i carrer
Balcells (amb carrer Secretari Coloma)

Servei de bar i cafeteria: entrepans fets al
moment. Gaudeix de l'ambient de la Sala
Beckett.

(Salvatges) Home dels ulls tristos

— de Händl Klaus

Traducció de Ramon Farrés

Direcció: Thomas Sauerteig

— del 27/1 al 14/2/10

Els dilluns i els dimarts, teatre

a la Sala Beckett

El meu avi no va anar a Cuba

— de Victoria Szpunberg

— del 21/12/09 al 5/1/10

L'Obrador de la Sala Beckett

Propers cursos

— Escriptura teatral (iniciació)

Les regles del joc

amb Jordi Prat i Coll

de l'11/1 al 15/3/10

— Escriptura teatral (iniciació)

*Creació de personatges: de la paraula
al moviment*

amb Marc Rosich

del 19/1 al 23/3/10

— Dramatúrgia actoral (avançat)

L'expectativa del futur i el somni del passat

amb Ricard Gázquez

(adreçat a actors i dramaturgs)

del 12/1/10 a l'11/2/10

La conquesta del Pol Sud

— de Manfred Karge

— traducció d'Albert Tola

Del 17/12/09 al 17/1/10

Direcció: Carles Fernández Giua

Amb: Dani Arrebola, Txell Botey, Jordi

Brunet, Rafa Cruz, Elena Fortuny, Òscar

Intente, Hans Richter i Armand Villén

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

Sala Beckett ¹⁹/₂₀ anys

Disseny: Enric Jardí

Sala subvencionada per:

Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Indústries Culturals

Ajuntament de Barcelona
Barcelona Cultura

Amb la col·laboració de:

MANNERS → 3

iCat fm

TR3SC

Del 17 /12/ 09 al 17 /1/ 10

La conquesta del Pol Sud

— de Manfred Karge

Fitxa artística

Text Manfred Karge

Traducció Albert Tola

Direcció Carles Fernández Giua

Repartiment Dani Arrebola, Txell Botey,
Jordi Brunet, Rafa Cruz, Elena Fortuny,
Òscar Intente, Hans Richter i Armand Villén

Dramatúrgia Raquel Tomàs

Espai escènic Eugenio Szwarcer

Disseny de vestuari Meritxell Muñoz

Disseny d'il·luminació Paula Miranda

Disseny de so Lucas Ariel Vallejos

Ajudant de direcció Marta Parramon
i Girvent

Ajudant d'escenografia Melisa Martín

Producció executiva Maria Fontanals

Durada 1 h 40 min

Una producció de La Conquesta del Pol Sud s.c.p. amb el suport de l'Institut Català de les Indústries Culturals (ICIC), del III Premi Quim Masó per a projectes de producció teatral i de la Sala Beckett

Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Indústries Culturals

PREMI
QUIM MASÓ

Agraïments Paula Bosch, Benito Camela,
Guillem Gelabert, Rosa Victòria Gras, Cesc
Homet Ventayol, Marta Queralt, Marc Rosich
i les empreses i entitats:
Fàbrica de Creació Fabra i Coats, Goethe
Institut i

ALTAIR

Sinopsi

Un grup d'aturats d'un barri de la perifèria, davant de la depriment situació en què es troben, decideixen, com a forma d'escapisme de la realitat que els envolta, lliurar-se al joc de representar la mítica conquesta del Pol Sud a càrrec de Roald Amundsen i el seu equip (en oberta competència amb la tràgica expedició anglesa de Scott). Ficció en la ficció, ficció per fugir de la realitat (o potser com a única via per afrontar-la?). *La conquesta...* ens planteja el conflicte d'un grup amb els propis somnis, el conflicte d'un grup amb la crua realitat del seu moment.

Presentació

En la llegendària conquesta del Pol Sud de 1911 per part de l'expedició noruega, sembla que, en un moment determinat, el guia polar Olaf Bjalaand va quedar penjat amb el seu trineu sobre un precipici. Amundsen, cap de l'expedició, li va preguntar: "Com és l'abisme?". I el guia, balancejant-se en el buit, va respondre serenament: "Com sempre, sense fons!"

Els personatges de *La conquesta del Pol Sud* de Manfred Karge juguen a representar aquella mítica expedició. Juguen per necessitat, juguen per sobreviure, juguen per no mirar l'abisme que els envolta per fora i que els consumeix per dins. En definitiva, es donen un somni en què creure, una meta per la qual lluitar. I aquesta meta és també el Pol Sud.

Però quin Pol Sud? Què significa, en realitat, el Pol Sud? De fet, només és un punt enmig d'una gran plana blanca. "Una meta borrosa en el blanc, en el fred, en el gel." I, a més, al Pol Sud, no hi ha res... Només "blanc, tot blanc". En realitat, es tracta d'un dels llocs més desolats del planeta. Res... o potser tot. Vull dir que potser hi ha el que hi vulguem posar...

I aquesta és la pregunta dels personatges, la seva i la de molts de nosaltres: quin és el nostre Pol Sud? D'on ve la necessitat, tan humana, de fixar-se fites i objectius? Què hi aniríem a buscar, al Pol Sud? I, més enllà

de tot això, cal tenir en compte que, un cop arribats al Pol, un cop clavada la bandera, potser apareixerà una segona pregunta, probablement més tràgica o potser més còmica: "I després, què?"

Per tal de trobar respostes, els personatges de *La conquesta del Pol Sud* tenen el coratge d'anar realment al Pol Sud. I això és el que fan durant l'espectacle que us presentem: lluiten pel seu Pol Sud, assumint el risc que comporta. Hi van, de debò que hi van, com a grup, com a expedició... Però sense moure's d'un terrat.

— Carles Fernández Giua

When you walk through a storm

Hold your head up high,
And don't be afraid of the dark.
At the end of a storm,
There's a golden sky,
And the sweet silver song of a lark.

Walk on through the wind,
Walk on through the rain,
Though your dreams be tossed and blown...
Walk on, walk on, with hope in your heart,
And you'll never walk alone,
You'll never walk alone.

Walk on, walk on, with hope in your heart,
And you'll never walk alone...
You'll never walk alone.

You'll never walk alone
himne del Liverpool F.C.

Manfred Karge (Brandenburg, antiga RDA, 1938)

Després de formar-se a l'Staatlische Schauspielschule de Berlín, va treballar fins al 1968 al Berliner Ensemble, com a col·laborador assidu de Matthias Langhoff en la posada en escena d'espectacles brechtians. Posteriorment, fins al 1978, va treballar amb Benno Besson a la Volksbühne. Als anys vuitanta va dirigir diferents espectacles a Bochum, sota la direcció artística de C. Peymann, i va continuar col·laborant amb Langhoff, per exemple, a *Medeamaterial* de H. Müller (1983) o a *Anatomie Titus Fall of Rome* (1985). També va dirigir textos propis, com el monòleg *Jacke wie Hose* (1982), la història d'una vídua que, per sortir de la situació d'atur, assumeix la identitat del seu marit, i *La conquesta del Pol Sud* (*Die Eroberung des Südpols*, 1986).

Com a dramaturg, Karge es mostra especialment atent a determinades problemàtiques socials del moment. El seu estil es caracteritza per un gran eclecticisme, amb un treball sobre el llenguatge que va del registre més col·loquial i quotidià a la investigació rítmica i prosòdica, utilitzant també la tècnica de la cita d'obres literàries famoses. Cap dels textos de Manfred Karge ha estat objecte de representació a l'Estat espanyol.

Altres textos de l'autor són *Man to man* (D'home a home) (1982), la seva primera obra; *Clara* (1985), un musical, i *La conquesta del Pol Sud* (1986). Les seves obres més recents, *Lieber Niemsch* (Estimat Niemsch) i *Mauerstücke* (El gos del mur), daten de 1989 i 1990 respectivament. En tot cas, Karge pertany a la generació de dramaturgs alemanys que han viscut la caiguda del mur i han estat testimonis de la desfeta del règim nazi i la postguerra.